

תורת ישראל צריכה להיות מזוהה עם אהבת הזולת ועשיית חסד, ולא עם אלימות ושפיכות דמים.

כצפוי, מעשי הרצח הנפשעים שבוצעו בירושלים ובכפר דומה, עוררו גל של הסתה פרועה נגד ציבורים שלמים – חרדים, דתיים, מתנחלים, אוהבי ארץ ישראל. היו שמיהרו לנצל את הזעזוע כדי להתיז רפש לעבר יריביהם ומי שאינם חושבים כמותם.

התפרצות זו חושפת את הזרמים החבויים של שנאה ומשטמה המבעבעים בלב שכבות נרחבות בציבור, ודווקא בקרב המכנים עצמם 'נאורים'. פתאום מתברר עד כמה אין הם מסוגלים להפגין סובלנות כלפי מי שחושבים אחרת מהם, ועד כמה הם מצפים שכולם יתיישרו על-פי השקפותיהם.

הללו מזעיקים עולם ומלואו על ביטויי שנאה כלפי המחנה שלהם, ואין הם מרגישים כמה עוינות רעילה נודפת מהמקלדות שלהם. והאמת היא שאין כאן שוויון. כי בצד אחד עומדים טוקבקיסטים רפי שכל ואנשי שוק, ואילו בצד השני השנאה מתפרצת מאנשי אקדמיה, אמנים, עיתונאים ופוליטיקאים.

עלילה מרושעת

אין שום סיבה להרכין ראש לפני הגל העכור הזה. מעשיהם של מטורפים אינם צריכים להכתים ציבור שלם. פושעים וחולי נפש יש למרבה הצער בכל מגזר. האם

מישהו העז להכפיש את העולים מרוסיה או מאתיופיה בגלל פושעים שיצאו מקרבם? וכשאיש אקדמיה ביצע פשע מחריד הועמדה האקדמיה כולה אל עמוד הקלון?

יש להדוף בכל העוצמה את הניסיון הנואל להפוך את המטורפים האלה לתוצר של החינוך החרדי או הדתי. זו עלילת דם מרושעת שכל מטרתה לזרוע שנאה כלפי ציבורים גדולים. את העלילה הזאת ניסו לטפח בעקבות רצח רבין, ומוסיפים לטפטף את השקר הזה גם כשהתברר ששום גורם רבני או רוחני לא תמך במעשים נוראים כאלה.

כל יהודי שהתחנך לאורה של התורה מתחלחל מעצם המחשבה של שפיכות דמים. התורה מלמדת אותנו שאפילו הסנהדרין, שבסמכותה לדון דיני נפשות, כונתה 'קטלנית' אם דנה גזר דין מוות אחת לשבעים שנה. אפילו בתפילותינו אנו מתפללים "יִתְמוּ חַטָּאִים" ולא 'חוטאים', וכלשון התפילה ביום הכיפורים: "ורוצה אתה בתשובת רשעים, ואין אתה חפץ במיתתם".

מי שרוצח בני-אדם הוא רוצח שפֵל ומתועב. נקודה. הוא פושע, שעובר על אחת משבע המצוות היסודיות שעליהן נצטוו כל בני-האדם באשר הם, ועל הדיבר "לא תרצח". אדם כזה אינו פועל בשם התורה, אלא להפך, הוא מחלל אותה ועובר על אחד מאיסוריה החמורים ביותר.

חילול שם שמים

כאמור, את גל ההכפשה הזה יש להדוף בכל התקיפות. ועם זה, תחושת בושה גדולה אופפת אותנו. גם אם איננו נושאים באחריות למעשים המטורפים האלה, חרפה היא לראות אדם חובש כיפה ובעל פאות ארוכות מניף סכין רצחני על נערים ברחוב. כן, זה מביש ומזעזע.

לכן המעשים האלה חמורים שבעתיים. נוסף על עצם הרצח המתועב, יש כאן חילול שם שמים לעיני העולם כולו. תורת ישראל צריכה להיות מזוהה עם אהבת הזולת ועשיית חסד, ולא עם אלימות ושפיכות דמים. אך אנו, שלא כשכנינו, מוקיעים מעשים כאלה ומתנערים מהם בכל הכוח והעוצמה, ועל כך גאוותנו.